

اعضای شورای شهر پنجم
وکیل مدافعان شهرداری یا
شهروندان!

مصوباتی به نفع پولدارها
دومین مصوبه برای
رفاه سرمایه داران!

«پدیده شهر» سابق

کمبود سرانه های ورزشی، فرهنگی، خدماتی
فضای سبز، بمران ترافیک و جای پارک و بافت فرسوده
درد مشترک محلات محروم منطقه ۸

گزارش «طهران شهر» از محلات محروم منطقه ۸:

امنیت؛ چالش اصلی

محلات محروم شرق پایتخت

«طهران شهر» بررسی می کند:

مصوباتی به نفع پولدارها دومین مصوبه برای رفاه سرمایه داران!

جلسه چهارم و یکم.....

این لایحه می باشد. در ابتدا، شهرداری یک طرفه طرح خود را رسانه ای و زمانی که با مخالفت و مقاومت نهادهای مربوطه مواجه شد، قدم به قدم عقب نشست و در این فرایند، همه نهادهای قدرت مرتبط را قانع کرد! در این بین، شورا از ابتدا به بازی گرفته نشد. اعضای شورا به دلیل احساس تحقیر و تخفیف شدن، مخالف طرح بودند. حتی گفته می شود تا دیروز نیز اکثر آنها با طرح مخالف بودند. اما به ناگاه امروز به طرح رای دادند! به عبارت روشن تر، شورا بر اساس روال این چند ماهه، همچنان در حاشیه و در نقطه انفعال و ضعف قرار دارد و شهرداری تهران هر آنچه را که بخواهد و در نظر داشته باشد، بدون توجه به نقش و شان نظارتی شورا عملیاتی میکند. البته باید به نقش مثبت و موثر شش عضو شورا؛ یعنی خانم «فخاری» و آقایان «فراهانی»، «منظری»، «سالاری»، «حق شناس» و «امینی» که به این لایحه رای ندادند، اشاره کرد.

۲-۴: واقعیت این است که تغییرات اعداد و ارقام سهمیه ها نسبت به قبل نشان می دهد که هدف پنهان و نهایی شهرداری، کسب درآمد از این طرح می باشد. در واقع، اتفاقی که در عمل رخ داده، این است که سقف کلی (عدد) و رود به طرح قدری کمتر شده و در عین حال، تعدادی از سهمیه ها حذف و به جای آنها به مردم طرح ترافیک فروخته می شود. آقای معاون برای پنهان کردن این هدف، مدعی است که ترافیک و آلودگی هوا کمتر می شود. این در حالی است که این ادعاها قابل راستی آزمایی نیست و به دلیل نااطمینانی از رسیدن به این اهداف، یک دوره آزمایشی برای بررسی نتایج طرح گذشته اند.

قیمتی داشت. مشاورین ایشان به وی نگفته بودند که رفتار مصرف کننده، تابع کشتش قیمتی، کشت جایگزینی و کشتش درآمدی است. در نتیجه، کشتش درآمدی "عامل کلیدی تری برای ورود به محدوده طرح است. این یعنی اینکه، لایحه های "متوسط" و "متوسط رو به پایین" توان مالی ورود به طرح را نخواهند داشت!

۲-۲: ادعای آقای معاون این بود که این طرح "ضدرانت" است. بر اساس آمارها، میزان سهمیه ها از ۱۰۰ هزار به ۶۳ هزار رسیده است. حال، آیا واقعا طرح ضدرانت است؟

متاسفانه، جرئت و جسارت آنرا ندارند که اسامی دارندگان سهمیه ها را در طول سالهای گذشته و آتی منتشر کنند. امامیتوان بر اساس علائمی، به این سوال پاسخ داد چه کسانی سهمیه دارند؟ اگر روند مباحث طرح در چند هفته اخیر را دنبال کنید، همانگونه که آقای معاون گفت، همه مراجع و مراکز قدرت را توجیه کرده اند. روشن است که توجیه آنها به چه معناست؟ حداقل، من در مورد خبرنگاران اطلاع دارم که خبرنگاران بهره چندانی از مجوزها نداشته و عمده مجوز خبرنگاران به صاحبان رسانه و... می رسید.

همین وضعیت، در میان سایر سهمیه ها نیز احتمالا حاکم است. به عبارت روشن تر، همچنان افراد و نهادهای وابسته به مراکز قدرت از سهمیه برخوردار بوده و هستند. تنها تفاوتی که کرده این است که گروههایی که فاصله آنها از مراکز قدرت بیشتر بوده در محدوده حذف (۴۰ هزار تایی) قرار گرفته اند. اگر رانت به معنای دسترسی به قدرت، برای دستیابی به منافع باشد، این طرح هم کاملا رانتی است. فقط حلقه های سوم چهارم رانت حذف شده است! اگر اینها و آن مرکزی که به آقای معاون نظر موافق (بعد از رایزنی) دادند، به حذف تمام سهمیه ها رای می دادند و در مقابل، این سهمیه شامل توده عادی مردم می شد، آنگاه ادعای ضدرانتی قابل فهم تر بود.

۲-۳: یک نکته کلیدی، فرایند طی شده توسط شهرداری در تصویب

باز هم فرمانداری آنرا نخواهد پذیرفت.

۲-۱: «تعیین نرخ عوارض تردد وسایل نقلیه به محدوده طرح ترافیک» (۹۰ دقیقه)، دیگر موضوع مطرح شده در این جلسه بود که کلیات آن به تصویب شورا رسید. در زیر به آن می پردازم:

۲-۱: مهمترین معیار برای قضاوت در خصوص هر مصوبه شورا، این است که آن مصوبه از حیث اقتصادی به نفع کدام لایحه اجتماعی است. شورای پنجم در بخش وضع عوارض تا به امروز دو مصوبه داشته است. نتایج بررسی های من نشان می دهد، خروجی این مصوبات، صرفا به نفع لایحه های سرمایه دار و مرفه شهر تهران بوده است. اولی، لایحه بخشش ۲۳ درصدی برای کسانی بود که به شهرداری بدهکارند! که در نتیجه این مصوبه، صرفا یک سری بساز و بفروش پولدار بیشترین انتفاع را می برند. مصوبه امروز، نیز به نفع افراد پولدار شهر بود.

پیش فرض (Default) (بخوانید پوششش برای توجیه) این مصوبه این است که راههای جایگزین به جای خودروی شخصی (مانند مترو و اتوبوس) به اندازه کافی و با کیفیت مناسب در شهر تهران وجود دارد. آماری که رئیس شورا، از تعداد ایستگاههای مترو و اتوبوس (برای دفاع و مشروع جلوه دادن این تصمیم) ارائه کرد، در این راستا بود. اعضای شورا برای راستی آزمایی، اینکه وضعیت سیستم حمل و نقل عمومی چگونه است، اگر آماری که آقای شهردار در جلسه گزارش کارنامه ۱۲ ساله شهردار سابق (در بهترین حالت، کمتر از بیست درصد سهم حمل و نقل عمومی در شهر تهران است) ارائه دادند، را قبول ندارند، می توانند یک روز، مانند مردم عادی سوار مترو و اتوبوس شوند تا متوجه شوند که چه شرایط سخت و شاقی در آنجا حاکم است! (از دحام شدید)

حال فرض کنید (فرض محال که محال نیست) مردم به روشهای جایگزین مورد نظر آقایان (مترو و اتوبوس) مراجعه کنند. در نتیجه جایجایی به سمت این مودهای حمل و نقلی، وضعیت بسیار پر ازدحام و وحشتناک مترو و اتوبوس بسیار سخت تر خواهد شد!!

آقای معاون در دفاع تئوریک از طرح خود، تاکید فراوان به روی "کشتش

عابدین سالاری اسکر، سردبیر هفته نامه «طهران شهر»
 در تحلیل محتوی چهل جلسه قبلی شورا، بر اساس معیار هزینه-فایده، میزان کارایی و سودمندی هر جلسه را برای شهر و مردم تهران محاسبه می کردم. جلسه امروز شورا (۱۴م، مورخه ۸ بهمن ماه) مرا به نتیجه جدیدی رساند. میزان ضعف شورا در امر نظارت و قانونگذاری در حدی است که از این به بعد، باید ضرورتی از هر جلسه برای شهر تهران را محاسبه کنم! با این معیار، به آنالیز جلسه می پردازم.

الف: قانونگذاری

۱- در جلسه ۳۶م، شورا طرح «الزام شهرداری تهران برای معرفی مکانی جهت اعتراضات مردم» را به تصویب رساند. در تحلیل محتوی آن جلسه نوشتیم: بعد از شعارهایی که توسط برخی لایحه های اجتماعی به عملکرد اینها داده شد، بعد از یک هفته سکوت و انفعال، برای جبران مافات این طرح را به شورا آوردند. طراح اصلی طرح به من گفت: «هدف ما از این طرح صرفا نمادین است و ما دنبال چیز دیگری نیستیم». این مصوبه بر اساس قانون، به فرمانداری و هیات تطبیق مصوبات ارسال شد و آنها به این مصوبه، ایراد وارد کردند. اعتراض فرمانداری امروز در جلسه شورا مطرح شد و نهایتا شورا به جمع بندی نرسید! از ابتدا، روشن بود از حیث کارایی و اثرگذاری، این مصوبه هیچ ارزشی ندارد. حال، مسأله را با معیار گفته شده در بالا آنالیز می کنم. در مجموع، ۹۵ دقیقه (۵۰ دقیقه جلسه ۳۶م و ۳۵ دقیقه جلسه ۳۷م) به این موضوع پرداخته شده است و احتمالاً زمان دیگری در جلسات بعدی به خود اختصاص خواهد داد (فرض کنید ۱۰ دقیقه). محاسبات عددی من، بر مبنای قیمت سال ۹۲ (در مقاله ای چاپ شده است) نشان می دهد، هر دقیقه جلسه شورای شهر تهران هزینه ای معادل دو میلیون و سیصد و پنجاه هزار تومان، روی دست مردم و شهر می گذارد. حاصلضرب ۹۵ دقیقه در این عدد، معادل ۲۲۰ میلیون تومان خواهد شد. یعنی، شهر تهران برای یک تصمیم نمادین ۲۲۰ میلیون تومان هزینه کرده است! که احتمالا

«طهران شهر» بررسی می کند:

ادعای حذف رانت با سهمیه ۳۰۰۰ تایی در اختیار شهردار و شورا سرانجام کارتهای شناور ویژه مراکز قدرت!

جلسه چهارم و دوم.....

عمومی سخن گفته است. منطقا شورای شهر تهران باید در سال آتی در یک فرایند روشن و شفاف و قابل راستی آزمایی، صحت ادعاهای فوق را به اثبات برساند. در غیر این صورت، باید بپذیرد که مسأله وعده های فوق نبوده و هدف پنهان افزایش درآمد از این محل و از طرف دیگر زمینه سازی برای تسهیل حرکت بخش پولدار جامعه در این محدوده بوده است!

به نظر من، رسانه های به جای پرداختن به مسأله حاشیه ای و کم ارزش طرح ترافیک خبرنگاران، باید وعده های فوق را مطالبه نمایند.

یک نکته ظریف، در خصوص زمانهای عدم حضور محسن هاشمی جهت اداره جلسه شورا در بین برخی خبرنگاران گاه مطرح می شود. در چند جلسه شورا، که امکان چالش وجود داشت، رئیس شورا اداره جلسه را به نایب رئیس سپرد. ایشان باید در این خصوص شفاف سازی کند که آیا این گمانه زنی صحیح است یا خیر؟ (آیا مسأله همزمانی با جلسات دیگر مطرح است؟ و چه نوع جلساتی مهم تر از جلسه شورای شهر تهران است؟ و یا مسأله مصلحت اندیشی مطرح است؟ (در نتیجه، نتوانستیم در خصوص مفید بودن یا نبودن، جلسه "چهل و دوم" برای شهر و مردم تهران به قضاوت قطعی برسیم. زمان و نتایج طرح آنرا روشن خواهد کرد.

و کارت های شناور اختصاص یافته به مراکز قدرت، رانت محسوب می شود. اکنون، مسأله کلیدی نحوه توزیع این رانت است. واقعیت این است که در فضای سیاسی جامعه ما، شفافیت بیشتر زمانی صورت عینی پیدای می کند که بنا باشد علیه مخالفین سیاسی افشاگری شود. به عنوان مثال، معاون شهردار تهران از وجود ۶ هزار کارت طرح ترافیک برای خبرنگاران و ۱۰ هزار تابلو برای معلولین در دوره قبلی مدیریت شهری خبر داد. این در حالی است که در شورای قبلی، یک عضو شورا تلاش کرد، اسامی آنها منتشر شود. اما شهرداری زیر بار آن نرفت. شورای پنجم و شهردار تهران اگر به دنبال رانت زدایی واقعی از این طرح است، باید اسامی و فرایند انتخاب کسانی که این سه هزار کارت را دریافت می کنند (چه به صورت معرفی از دفاتر اعضای شورا، چه شهردار تهران) را برای افکار عمومی کاملا شفاف و منتشر نمایند. در غیر این صورت، افکار عمومی حقا دارند که بگویند رانت نه تنها از بین نرفته است، بلکه صرفا استفاده کنندگان از آن، در نتیجه تغییر نوع وابستگی سیاسی تغییر کرده اند.

۲-۱: کاهش ۲۶ درصدی ترافیک در این محدوده

۲-۲: اضافه شدن ۸ درصدی به تقاضای سفر با سیستم حمل و نقل عمومی!

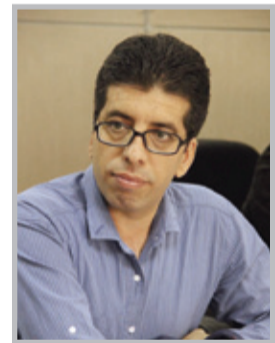
۲-۳: کاهش ۲۰ درصدی تقاضای سفر غیر ضروری با افکار

عابدین سالاری اسکر، سردبیر هفته نامه «طهران شهر»:
 جلسه سه ساعته «چهل و دوم» شورای شهر تهران (۱۰ بهمن ماه)، تماما به فرایند "تصویب نرخ های عوارض ورود به محدوده طرح ترافیک" اختصاص یافت.

شورا در یک فرایند "تبعی"، نقش و تاثیرگذاری دسته چندم "و "حاشیه ای" نهایتا در یک فضای نااطمینانی (معلوم نبودن کشتش های "درآمدی"، "جانشینی" و "قیمتی" به عنوان سه متغیر تعیین کننده رفتار مصرف کننده و معلوم نبودن میزان تقاضای سفر در سه دامنه زمانی تعریف شده برای طرح و...) و صرفا بر اساس وعده ها و قول های معاون شهردار تهران، با تغییرات بسیار اندک، آنچه را که شهرداری در نتیجه فشار مراکز قدرت در چند مرحله تغییر داده بود، تصویب کرد.

اکنون "مسأله" افکار عمومی چه باید باشد؟

۱- یکی از مهمترین محورهای تبلیغاتی برای "جانداختن" این طرف ادعای حذف و یا کاهش رانت بود. حقیقتا طرح ترافیک به روش قبلی، کاملا رانت زا و غیر شفاف بود. حال، سوال این است که "آیا در طرح جدید رانت حذف شده است؟" واقعیت این است که میزان رانت کم شده است، اما سهمیه سه هزار تایی در اختیار شهردار و شورای شهر تهران

چرا نام سهمیه بگیران طرح ترافیک هرگز افشانی شود!

شورا اسامی سه هزار کارت در اختیار شهردار را منتشر کند

رانت حذف نمی شود، تنها گرایش سیاسی استفاده کنندگان تغییر می کند!

وعده هایی که نباید فراموش کنیم از کاهش ۲۶ درصدی ترافیک تا اضافه شدن ۸ درصدی تقاضای سفر با حمل و نقل عمومی!!

فریادهای خاموش!

گزارش «طهران شمر» از وضعیت محله «وحیدیه» منطقه ۸:

محله «وحیدیه» شاید به مفرح ترین محله معروف باشد. با وجود آنکه محلات زیادی در منطقه ۸، در لیست محلات مفرح قرار داده شده اند، اما نام محله «وحیدیه» را بدون اعراق، می توان در ابتدای این لیست عریض و طویل ثبت کرد. در کنار تمام بازدیدهایی که از این محله صورت گرفته است، شورای شهر سابق نیز توسط یکی از اعضای هیات رئیسه، گزارش کاملی از مصطلات این محله ارائه داده بود و این گزارش نیز مثل تمام گزارشات دیگر به فراموشی سپرده شد و اگر آثاری از آن در دوره جدید مانده باشد، احتمالاً در کثوف میز مسئولان بایگانی شده است. در مالیکه اهالی و شورایاران به فوبی به تمام بازدیدهای صورت گرفته از محله و قول و قرارهای نشدنی در این بازدیدها فیر هستند و تاریخ این وعده وعیدهای نشدنی را فراموش نفوا هتد کرد.

دو دهه فراموشی!

«حسین فیض آبادی» دبیر شورایاری محله «وحیدیه» به خبرنگار «طهران شمر» می گوید: بارها اطلاع رسانی کرده ایم که محله با داشتن حدود ۳۰ هزار نفر جمعیت، تنها یک بوستان (نسترن) به مساحت تقریبی ۴ هزار و ۵۰۰ متر مربع دارد که این بوستان نیز به دلیل نبود امنیت و تجمع معتادان، کارتن خواب ها و یار اذل و اوپاش، محل امنی برای خانواده ها نیستند. حتی محله از نظر فضاهای ورزشی و زمین بازی مناسب نیز محدودیت های زیادی دارد. تنها مجموعه ورزشی فعال در محله (شهدا)، نیز با داشتن ۱۱ هزار متر مربع فضا، تحت مدیریت بخش خصوصی بوده و سود و آورده ای برای اهالی ندارد. به خاطر تمام این محدودیت ها اما اعتیاد در میان جوانان و خانواده ها در محله افزایش داشته و نگرانی های زیادی در این بخش وجود دارد. شاید بتوانیم به جرات اعلام کنیم که بیش از ۲۵ سال است که قدمی برای محله برداشته شده است.

تک تک محلات زیر سایه ناامنی

با وجود علنی شدن بسیاری از مصطلات اجتماعی در محله، بسیاری از اهالی خواهان استقرار حداقل یک کیوسک نیروی انتظامی هستند و اعلام می کنند که حدود دو سال است آمار سرقت از منازل و حتی خفت گیری از عابران پیاده افزایش داشته است... «کلانتری ۱۲۷ امکان پوشش دهی به مصطلات راندار و محلات انقدر فضاهای بی دفاع و خالی دارند که وجود یک کلانتری برای تمام منطقه کافی نیست... تمام تهران می دانند که محله «نظام آباد» به تنهایی به یک کلانتری نیاز دارد... ناام بودن تک تک محلات محله «وحیدیه» را هم پیش از پیش تحت تاثیر قرار داده است.

ضعیف بودن

میزان تعلق خاطر به محله

«بنیامین نعیمی»، مدیر سرای محله «وحیدیه» که اشراف خوبی به نیازهای اهالی و مصطلات دارد به خبرنگار ما اعلام می کند: بارها در مورد مصطلات صحبت شده، بازدید شده، بررسی و شناسایی شده است، اما متاسفانه هیچ اتفاق مثبتی رخ نداده است. مواردی که در سند توسعه محله و مصوبات منطقه وجود دارد نادیده گرفته شده و یا به صورت کامل به آنها توجه نشده است. اگر اولویت های اصلی و سابق محله مدنظر قرار گرفته بود، با این حجم از مشکلات چند پرابری در محله رویه رونود هم؛ ریز دانه بودن و فرسودگی بسیاری از خانه ها، بافت متراکم و پر جمعیت در محله به طوری که در ۴ خیابان اصلی و دو خیابان فرعی محله، جمعیتی حدود ۳۰ هزار نفر در ۶۰ هکتار زمین ساکن هستند که با مصطلات بیشمار ترافیکی و عمرانی مواجه هستند. در عین حال مهاجر پذیری و مستاجر نشینی نیز، هویت محله ای را دستخوش تغییراتی قرار داده و میزان تعلق خاطر به محله را کم کرده است.

افزایش خفت گیری

وسرقت منازل در «وحیدیه»

ضرورت استفاده بهینه

از زمین حمام عمومی «مرمر»

وی با انتقاد از نبود فضای امن و مناسب برای زمان بحران و نبود سوله بحران اضافه می کند: بافت فرسوده و ریز دانه در محله، نگرانی صاحبان این املاک و نگرانی عمومی در کل محله در زمان آخرین زلزله رخ داده در اطراف تهران به خوبی مشهود بود و معضل خروج از محله وجود داشت. در حالیکه اگر سوله چند منظوره در محله وجود داشت و امکان باز شدن در های مدارس به روی اهالی وجود داشته و مدیریت واحدی در این حوزه وجود داشت، می توانستیم مصطلات را مدیریت کنیم. در حال حاضر حمام عمومی «مرمر» از فضای مناسبی برخوردار بوده و قول های مساعدی داده شده مبنی بر اینکه این حمام در سال آینده به فضای سبز تبدیل شود اما پیشنهاد شورایاری این است که در این زمین سوله چند منظوره ورزشی و بحران احداث شود.

محله «وحیدیه»

نیازمند نگاه ویژه

اهالی اعتقاد دارند که سالهای سال است که پروژه عمرانی خاصی در محله اجرا نشده و محله از نظر آسفالته، جمع آوری آب های سطحی، پیاده راه سازی، بهسازی جداول و بسیاری مسایل عمرانی دیگر مشکلات فراوانی دارد... «محله «وحیدیه» نگاه ویژه می طلبد، تمام اقدامات انجام شده در محله به صورت موردی و اورژانسی بوده و به عنوان نمونه به مشکلات یک خیابان به صورت جامع و دقیق نگاه نشده است... به همین دلیل نتیجه آن چیزی است که در حال حاضر در تک تک خیابان های اصلی و فرعی مشاهده می شود...»

محدودیت پشت محدودیت!

دکتر علی شیخ الاسلامی، عضو شورایاری محله نیز در گفت و گو با خبرنگار «طهران شمر» با انتقاد از نظام بودجه ریزی موجود در محلات خاطر نشان می سازد: در بسیاری از جلسات و ریزنی ها اشاره کرده ام که باید شاخص هایی برای محله مطلوب تعریف و ارزیابی دقیقی در راستای این شاخص ها، محلات داشته و نظام بودجه ریزی را متناسب با این شاخص ها تغییر دهیم. به عنوان نمونه محله «وحیدیه» اگر چه در مقایسه با سایر محلات از فضای سبز بسیار کمی برخوردار است، بودجه فضای سبز پایین تری نیز داشته و این محدودیت کمکی به رشد

شهرداری از

مراکز علمی مشورت بگیرد

این فعال اجتماعی می افزاید: در بخش سلامت، معضل موش های محله از جمله مشکلات جدی است که بارها اعلام شده است، مقابله شهرداری با این جانوران مودی، موثر نبوده و به صورت علمی با این موضوع برخورد نمی کنند. از شهرداری خواسته ایم که قبل از انجام بسیاری از پروژه های شهری، از نتایج صورت گرفته در دانشکده بهداشت دانشگاه تهران کمک گرفته و مطالعات این گروه علمی را نیز مدنظر قرار دهند. طعمه گذاری مناسب و دقیق، استفاده از سم موثر و عملیات علمی و مفید دیگر می تواند تهران را از این معضل تا حد زیادی خارج کند. اما متاسفانه شهرداری در اجرای پروژه های زیادی نه تنها موفق نبوده، بلکه شهر را متحمل هزینه های فراوانی کرده است. ارتباط شهرداری با مراکز علمی بسیار ضروری و حیاتی است.

یک ربع قرن توقف فعالیت های

شهری در محله «وحیدیه»

دسترسی به اعضای شورای شهر

در این دوره بسیار دشوار شده است!

«پار کینگ» معضل مهم محله

معضل ترافیک در محله از جمله مشکلات مورد اشاره توسط اهالی بوده و از مسئولان شهرداری می خواهند تا حتی برای درآمدزایی خودشان هم که شده، حتی یک پار کینگ خصوصی و با ظرفیت بالا در محله احداث کنند... «محله ما از شاهراه های اتصال به خیابان دماوند است و بار ترافیکی زیادی دارد...» «محمد عابدینی»، جانشین دبیر شورایاری به خبرنگار «طهران شمر» می گوید: «اگر چه مجتمع تجاری «امیر» در چهارراه نظام آباد، مجوز احداث پار کینگ داشته و زمین خالی کنار سینما «شاهد» برای احداث پار کینگ در نظر گرفته شده و در این زمینه شهرداری نیز پیگیری بوده است، اما دو سال است که اعلام می کنند در حال امضای قرار داد مشارکتی مربوطه هستند و هنوز اقدامی در این زمینه انجام نشده است... مشکل محله ما این است که مصوبه و قانون زیاد دارد اما عمل به آن صورت نمی گیرد... احداث پل عابر پیاده در خیابان «دماوند» تقاطع «تبیئیان» از جمله مصوباتی است که همچنان نادیده گرفته شده است.»

میزان فضای سبز و تغییر شاخص های دیگر در محله نمی کند، وی ادامه می دهد: یکی از اقدامات اشتباه اخیر در محله، دادن بسته های تشویقی برای نوسازی بافت های فرسوده بود که شهرداری برای حمایت و حل معضل، یک ساختمان دو طبقه را بدون پیش بینی سرانه های مورد نیاز، به ساختمان ۵ طبقه تبدیل کرده و معضل فضای سبز، پار کینگ و... در محله چندین برابر شده است چرا که از قبل برای توسعه و ایجاد این فضاها هیچ اقدامی صورت نگرفته شده بود. در واقع فاصله محله با شاخص های مطلوب بسیار بیشتر شد.

به جز حفظ وضع موجود و

رکود، تغییری در شهر و

محله احساس نشده است!

در پایان مدیر سرای محله «وحیدیه» در پاسخ به این سوال که عملکرد فعلی شهردار جدید تهران را چه طور ارزیابی می کنید تصریح می کند: به جز حفظ وضع موجود و رکود، تغییری در شهر و محله احساس نشده است. در حالیکه این انتظار وجود داشت که شورای شهر و شهرداری ابتدا وضع و روال گذشته را ساماندهی و تغییر داده، تصمیمات اشتباه را اصلاح کرده و بعد از آن روند در دست را ادامه دهند. در حال حاضر انتظارات و مطالبات عمومی نسبت به تغییرات و اجرای سیستم جدید، در محلات رخ نداده و ادامه دار شدن روال گذشته می تواند لطمه های زیادی به همراه داشته باشد. سراهای محلات زیر نظر معاونت اجتماعی شهرداری هستند و فقدان ثبات در مدیریت اجتماعی شهر تهران، سراهو حتی شورایاری ها را دچار مشکلاتی کرده است.

وی خطاب به اعضای شورای شهر تهران نیز تاکید می کند: دسترسی به اعضای شورای شهر در این دوره بسیار دشوار شده است و ما از نمایندگان مردم که خود را مطالبه گر حقوق شهروندان معرفی کرده بودند این توقع را نداریم گرچه می دانیم که این مشکل به خاطر حجم بالای فعالیت هادر شورای شهر است. اما این مشکل باعث خواهد شد که صدای مردم شنیده نشود و شورای شهر در اعمال سیاست گذاری های مناسب، با معضل روبه ر شوند. شورایاران و نمایندگان محلات، صدای مردمی هستند که هرگز شنیده نشده است.

مشکلات ابتدایی ساکنان «سبلان»: از نیاز به سنگفرش تا کوچه های باریک و تاریک

۳ تنها یک کلانتری

برای منطقه ای پر چالش

اهالی از نبود امنیت در محله گله مند هستند و اعلام می کنند که بسیاری از محلات منطقه ۸ معضلات اجتماعی زیادی رنج می برد... با اینحال، عدم رسیدگی نیروی انتظامی را عامل بزرگی در این ناامنی دانسته و خواهان توجه بیشتری در این زمینه هستند... «محسنی» دبیر شورایی محله «سبلان» با اشاره به این معضل می گوید: در کل منطقه ۸، تنها یک کلانتری ۱۲۷ فعال است که گستردگی محله باعث شده است که خدمات آنها تمام منطقه را تحت پوشش قرار نداده و ضعف های زیادی به چشم بیاید. این در حالی است که محلات «وحیدیه»، «نظام آباد»، «مجیدیه»، هر کدام به تنهایی به یک کلانتری نیاز دارند. در محله بودجه و امکانات لازم از جمله ساختمان مناسب برای استقرار کلانتری در محله «سبلان»، در نظر گرفته شد اما نیروی انتظامی ساختمان مورد نظر را مناسب ندانسته و این امکان با بهانه تراشی آنها لغو شد.

«طهران شهر» از مشکلات و چالش های محله «سبلان» گزارش می دهد:

۴ محلات بالانشین

بدون زحمت به نعمت می رسند

انتقاد از نبود عدالت در تقسیم بندی امکانات میان محلات، یکی از مهمترین مسایلی مطرح شده توسط شوراییاران است. در این ارتباط، «علی اصغر ریاط جزی» به خبرنگار ما تصریح می کند: در محله فقیر نشین و آسیب زایی مثل سبلان، شوراییاران باید با اصرار، پیگیری و دوندگی های فراوان، به اهداف خود که نیازهای مردم است، برسند. در حالیکه، رسیدگی به محلات بالا و مر فقه نشین، بدون زحمت و پیگیری، محقق می شود؛ رسیدگی به محلات محروم و آسیب پذیر باید در راس فعالیت های مسئولان باشد. محله «سبلان» از کمترین امکانات رفاهی هم برخوردار نبوده و به عنوان مثال نیاز محله به یک زمین فوتسال و بازی بسیار احساس می شود. در حال حاضر یک زمین بازی بدون استاندارد به نام «ذوزنقه» در محله وجود دارد و پیگیری های زیادی برای بازسازی آن انجام شده و متأسفانه بدون نتیجه مانده است؛ از شهر داری تقاضا داریم تا نسبت به نخبگان محله احساس مسئولیت کرده و بعد از معرفی شوراییاران و معتمدان محلی، از تجربیات و نظرات ارزشمند آنها استفاده کنند.

۵ موش در نهر های مخروبه!

کم عرض بودن خیابان ها، نهرهایی که کف سازی و بهسازی نشده اند، ما را با صحنه هایی از رزه موش ها داخل نهر های آب و مخازن زباله روبه رومی کند... «سید مهدی محسنی» عضو شوراییاران با اشاره به خدمات بدون کیفیت شهرداری در بحث خدمات شهری به خبرنگار «طهران شهر» خاطر نشان می سازد: اهالی محله «سبلان» عوارض جمع آوری زباله و شهر سازی را مثل سایر محلات و حتی بیشتر از آنها پرداخت می کنند، اما از کمترین امکانات هم در این زمینه برخوردار نیستند. بسیاری از نهر های آب مخروبه ای بیش نیستند. به بحث زیباسازی در محله توجهی نشده است. تعداد مخازن زباله کم بوده و تعداد فعلی نیز به صورت کیفی، شستشو و نظافت نمی شوند. بسیاری از کوچه های تنگ و باریک و پر از چاله چوله به نور پردازی و آسفالت با کیفیت نیاز دارند. بسیاری از خیابان های اصلی به سنگ فرش احتیاج دارند و در واقع اگر تنها یک صدم از بودجه های مناطق بالای شهر را برای رفع معضلات محلات پایین تر و محروم هزینه کنند، بسیاری از معضلات مرتفع خواهد شد؛ مشکل دیگر به ورودی متروی «فدک» و «سبلان» قبل از زمان رسدن به سکوی قطار، نیازمند یک پله برقی بوده و بسیاری از سالمندان از این نظر دچار مشکل هستند. نمازخانه این ایستگاه از مترو نیز مناسب سازی نشده و در شان مسافران نیست؛ چند سال گذشته، فضای در محله برای استقرار ماشین اورژانس برای رسیدگی و امداد رسانی فوری در محله وجود داشت که زمین آن بنا به دلایل نامعلوم خالی شده است در حالی که حضور و استقرار آن برای اهالی دلگرمی و مورد نیاز بود.

۷ معضلات

ساختمان سرای محله

وی ادامه می دهد: مشکل دیگر، به ساختمان سرای محله از تباط دارد؛ ساختمان فعلی مسکونی بوده و برای جمعیت ۲۸ هزار نفری از ظرفیت پایینی برخوردار است. توقع این نیست که سربا بتواند تمام این جمعیت را تحت پوشش قرار داد، بلکه در فضای فعلی امکان خدمت رسانی به ۱۰۰۰ صدا از این جمعیت یعنی ۲ هزار و ۸۰۰ نفر هم وجود ندارد. برگزاری کلاس های آموزشی و فرهنگی برای این جمعیت کم هم فراهم نبوده و معضلات زیادی برای آموزش وجود دارد. این در حالی است، که محله به اقدامات موثر فرهنگی و اطلاع رسانی از زوایای گوناگون نیاز مند است. بهره اهالی از کلاس های فرهنگی، آموزشی و... در حد صفر بوده و این موضوع روز به روز نگرانی و معضلاتی را ایجاد کرده است.

۸ عملکرد غیر قابل قبول شهرداری

در «زلزله» و «برف» اخیر تهران!

در شوراییاری، تفاوتی ندارد که چه کسی شهردار است، آنچه که تفاوت دارد رسیدگی به مشکلات و معضلات شهر است. یک فضای سبز داشتن، بازار، تره بار، رسیدگی به معضلات بافت فرسوده، توقع چندان زیادی از شهردار پایتخت و شهر نیست. از اعضای شورای شهر تهران نیز تقاضا داریم که به هر یک از محلات در مصوبه ها به صورت جداگانه توجه کنند و تصمیم گیری ها بومی و مختص هر محله باشد. اعضای شوراییاران در این زمینه بی چشمداشت ترین و آشنا ترین افراد در مسایل بومی هستند که می توانند تجربه و مشورت های مفیدی را برای هر محله ارائه دهند.

«سید رضا محسنی» دبیر شوراییاری محله در ادامه بررسی عملکرد ۷ ماهه شهردار جدید تهران به خبرنگار «طهران شهر» تاکید می کند: نمی خواهیم قضاوت زود هنگام و عجولانه ای داشته باشیم. اما بعد از تغییر مدیریت در تهران، دو بحران زلزله، و برف شدید در تهران داشتیم که متأسفانه عملکرد شهردار در هر دو بحران قابل قبول نبود. متأسفانه در حال حاضر کار های خدماتی شهر هم سیاسی شده است و مردم دوست ندارند و نمی پسندند که کار های خدماتی اسیر مسایل سیاسی شود. شهردار تهران باید تنها دغدغه شهر و مشکلات آن را داشته باشد. برای مردم و نمایندگانشان

«سبلان» پرچالش

به دنبال فریادرس

۱ «هیچ» سهم اهالی محله «سبلان»!

محله «لشگر غربی» یا «سبلان» به دلیل محروم بودن از بسیاری امکانات رفاهی و فرسوده بودن بافت مسکونی، به یکی از محلات محروم در منطقه ۸ شهرداری تهران تبدیل شده است. یک فضای سبز کوچک، تنها سهم ۳۰ هزار نفر جمعیت ساکن و شناور در این محله است که شاید بسیاری از اهالی ندانند که این فضای سبز هم در محله وجود دارد. خانه های فرسوده، کوچه های آشتی کنان و تاریک، معابر تنگ و باریک، علنی بودن برخی آسیب های اجتماعی و... تصاویر بزرگ و کوچکی است که از محله ثبت شده است... صحبت اهالی این است که شهرداری از کمترین امکانات و امور جاری هم دریغ می کند... «اگر نبود بسیاری از امکانات شهری را فاکتور بگیریم، معضلات دیگری که وظیفه اصلی شهرداری بوده در این محله انجام نمی شود... محله بازار میوه و تره بار ندارد و بارها حتی بر یک بازار میوه، استشهاده محلی پر کرده ایم و هر سال هیچ خبری نمی شود!»

فقر فضا های فرهنگی در محله پر جمعیت

۲ پای بریده اهالی از مجموعه ورزشی

«سید رضا محسنی» دبیر شوراییاری محله لشگر غربی، که محله را از نظر تمام امکانات رفاهی ضعیف دانسته و نسبت به عملکرد شهرداری انتقاداتی دارد، با اشاره به معضل فضای سبز در محله به خبرنگار «طهران شهر» تاکید می کند: در حال حاضر محله لشگر شرقی و سبلان هر دو از یک فضای سبز کوچک (کوثر) استفاده می کنند که حتی فضای این پارک زمستان ها هم اشغال و پر از جمعیت است. محله از این امکان برخوردار است که به فضای سبز کوچک محلی مجهز شود؛ کنار این محدوده، مجموعه ورزشی «شهر بانو» ساخته شده است که بعد از ظهر ها تعطیل بوده و بعد از اتمام کار این مجموعه، معضلاتی در پارک ایجاد می شود که درخواست کرده ایم تا توجه به کم بودن فضای ورزشی برای آقایان، سانس بعد از ظهر برای آقایان فعال شده و برخی معضلات کمتر شود. مجموعه ورزشی «ایثار» هم از سوی شهرداری منطقه، به بخش خصوصی واگذار شده و مردم محله باید شهریه بالایی برای استفاده از کلاس ها بپردازند، این ورزشگاه توسط افراد غیر بومی و محلات دیگر بهره برداری می شود و تنها معضلات حاشیه ای و آسیب های اجتماعی آن نصیب اهالی شده است.

شهردار هر که باشد، درد ما را درمان کند!

محله‌ای پر از کاستی!

بخشی از محله «مجیدیه جنوبی» در منطقه ۸ شهرداری و بخش دیگر در منطقه ۴ قرار دارد و آنچه که اهالی می‌گویند این است که شرایط و اوضاع ساکنان منطقه ۴ از بسیاری ابعاد بهتر است. مجیدیه جنوبی محله ای بدون امکانات، بدون خدمات و بدون رسیدگی مانده است که انگار مسئولان هم می‌دانند که کاری برای این محله نمی‌توانند انجام دهند. سالهای زیادی است که توقع اهالی محله «مجیدیه جنوبی» برای رسیدن به امکانات به جایی نرسیده و اهالی برای صحبت کردن با خیرنگار و مطرح کردن مشکلات تمایل و اشتیاق چندانی نشان نمی‌دهند... «از محله ما بارها بازدید کردند به خصوص حوالی روزهای بهمن و انتهای سال و هر سال هم در مورد مشکلات صحبت می‌کنیم... واقعیت این است که ما از صحبت کردن در مورد خواسته‌هایمان خسته شده‌ایم؛ مسئولان در مورد مشکلات و کاستی‌ها مطلع هستند اما کار مثبتی انجام نمی‌دهند...»

درخت‌های یکی

پس از دیگری خشک می‌شوند

«واحه خاجاطوربان» عضو علی‌البدل شورایی محله «مجیدیه جنوبی»، در گفت‌وگو با خبرنگار «طهران شبر» با بیان اینکه محله از هر گونه امکانات محروم بوده، به معضل نبود فضای سبز کافی در محله اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: حدود سال ۱۳۴۰، یک پارک در محله تأسیس شد و بعد از آن نیز تنها یک بوستان محله‌ای دیگر در محله هم‌جوار ساخته شد که ارتباطی به محله ما نداشت. محله در ختان کهپنسال زیادی داشت که بعد از خشک شدن، جای آنها نهال‌های متعددی کاشته شد که به دلیل عدم دقت در نگه‌داری و آبرسانی مناسب، هیچ کدام رشد کافی ندارند. متأسفانه در منطقه ما تا به امروز شش شهردار روی کار آمده و جای خود را به دیگری داده‌اند. اگر هر کدام از شهرداران یک کار برای رفع کاستی‌های متعدد محله انجام داده بودند، الان مشکلات و کاستی‌های زیادی بر طرف شده بود.

اهالی «مجیدیه جنوبی»

فستنه از تکرار مطالبات!

جمع‌آوری زباله و دیگر هیچ

وی ادامه می‌دهد: متأسفانه کارهای صورت گرفته در محله از روی دلسوزی، زیربنایی و ماندگار نبوده و همه چیز بدون توجه به نیازهای اصلی محله و تجربیات معتمدان محله، به اقدامات روتین و سطحی در حوزه جمع‌آوری زباله و نظافت ختم می‌شود که البته اگر این اقدامات هم انجام نگردد، دریافت عوارض پسماند و... از جانب شهرداری معنای حقیقی خود را از دست خواهد داد. گله‌ای که از شهرداری دارم این است که نه تنها در محله ما بلکه در محلات پر تراکم و پر جمعیت دیگر، نباید به خانه‌های کوچک واقع شده در خیابان‌های کم‌عرض که امکان تأمین پارکینگ در آنها نیست، تراکم داده شود. تشویق صاحبان این املاک برای جمع‌آوری یا ساختن محله‌های دیگر می‌تواند برای این محلات مناسب تر باشد. مشکلات نبود پارکینگ و اینرسی در این خیابان‌ها بسیار حاد است. محله «مجیدیه» جنوبی در حوزه رسیدگی به بافت فرسوده نیازمند اقدامات ضروری و زیربنایی است. چرا شهرداری در کوچه‌های تنگ و بن بست مجوز احداث ساختمان‌های ۸ طبقه می‌دهد؟

حرف زیاد زدیم، گوش شنو نداریم!

«خاجاطوربان» عضو علی‌البدل شورایی محله «مجیدیه جنوبی»، با بیان این مطلب که مسئولان باید بنا به درخواست مردم کار کرده و تصمیم‌گیری‌ها را با بیان به بالا باشد، می‌گوید: در محدوده خیابان ۱۶ متری اول که حجم بافت فرسوده زیادی دارد، مجوز و تغییر کاربری‌های زیادی داده شده و شاهد تبدیل شدن زیرخانه‌ها به مغازه و کاربری‌های تجاری هستیم که این اقدام معضل نبود پارکینگ و ترافیک در محله را تشدید می‌سازد؛ این مشکلات همه به صورت مکتوب، دقیق و مجزاً به شهرداری ارایه شده است و در این زمینه علاوه بر مطرح کردن در ملاقات‌های حضوری با شهردار، طی دوره‌های مختلف با اهالی رسانه نیز گفت‌وگو داشته و معضلات منعکس شده اند اما گوش شنوا و همت بالایی برای رفع کاستی‌ها وجود نداشته است.

شهرداری آسفالت

و اداره فاضلاب تخریب می‌کند!

این فعال اجتماعی با انتقاد از نبود مدیریت یک پارچه و واحد شهری در تهران و محلات تصریح می‌کند: شهرداری بدون مکاتبه یا هماهنگی با ادارات دیگری مثل آب و فاضلاب، برق، گاز و... به آسفالت خیابان‌ها یا به عنوان نمونه خیابان (۱۶ متری اول مجیدیه) اقدام کرده و بعد از اتمام فعالیت، همین محدوده برای آبرسانی به درختان توسط شهرداری تخریب و به دنبال آن اداره آب و فاضلاب، مخابرات و... تمام این محدوده را تخریب کردند؛ انجام اقدامات عجولانه و برنامه‌ریزی نشده، بیت‌المال را هدر داده و مشکلی از محلات حل نخواهد کرد.

بازار میوه تره بار

نیاز مهم محله

در عین حال «غلامرضا مرادی نژاد» دبیر شورایی محله «مجیدیه جنوبی» اولویت اصلی محله را احداث سرای محله می‌داند و به خبرنگار می‌گوید: ساختمان فعلی سرای محله، ساختمان سابق ناحیه ۳ شهرداری بود که این ساختمان بسیار کوچک و فضای مناسبی برای برگزاری کلاس‌های آموزشی و فرهنگی نداشته و از زمان مدیریت شهردار سابق (قالیباف) در زمینه نامناسب بودن و قدیمی بودن این ساختمان اطلاع رسانی شده و هنوز اقدام جدی در این زمینه انجام نشده است. نبود سالن ورزشی و زمین بازی در این محله از دیگر معضلات و کاستی‌ها است که البته این محدودیت برای بانوان بسیار سخت تر است چرا که بانوان توان و امکان ورزش در محیط‌های باز را نداشته و مجبور نبودن محله به فضای سبز و بوستان نیز، معضل نبود سرانه ورزشی را تشدید کرده است. اهالی هر زمان که فرصت و زمان دیداری دارند، در مورد نبود میدان میوه و تره بار نیز اعتراض می‌کنند و مجبور هستند برای تهیه وسایل مورد نیاز به خیابان «کرمان» یا «استاد حسن بنا» بروند و یا از مغازه‌های موجود با قیمت‌های بالا خرید کنند.

«مجیدیه جنوبی»

زیر قطار راه شهری

تنها بوستان محله

در تسخیر معتادان

هر کدام از اهالی با اینکه رغبتی به گفت‌وگو ندارند اما بای می‌گویند که... «محله تنها در مانگانه خصوصی دارد که البته مجبور هستیم تا به در مانگانه خصوصی برویم. اما شب و نصف شب اگر مشکلی برای ما و خانواده مان پیش بیاید، باید به محلات دیگر برویم و مراکز در مانگانه شبانه روزی در محله نداریم. ترافیک در محله بسیار زیاد است و همیشه این سوال را داریم که چرا اهلمایی و رانندگی زمان راه‌انداز ترافیک‌های چند ساعته در محله حضور ندارد؟ مدتی است در محله و از ماشین‌ها سرعت‌های زیاد شده است؛ اهالی نگران هستند، وسعت منطقه اجازه نمی‌دهد که کلانتری ۱۲۷ به کل منطقه اشراف داشته باشد. تنها بوستان کوچک محله هم در تسخیر معتادان و کارتن خواب‌هاست و جایی برای خانواده‌ها نیست... روی هم رفته محله مثل یک جزیره متروک است که هیچ خط کاسی برای دسترسی به اتوبوس یا مترو برای اهالی ندارد...»

بازدیدهای مکرر و بی نتیجه از محله

وی با بیان اینکه در محله ما سال است که اقدامات عمرانی خاصی انجام نشده است، اضافه می‌کند: متأسفانه زمین‌بازی برای تملک شهرداری وجود ندارد و آنطور که مسئولان در شهرداری در مقابل پیگیری‌های ما اعلام کرده‌اند این است که بودجه کافی برای رسیدگی به نیازها وجود ندارد؛ همچنین اعلام کرده‌اند که تنها پروژه‌هایی که ۵۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته‌اند از اولویت برخوردار هستند که در محله «مجیدیه جنوبی» به خاطر نبود فضای امکانات مالی، هیچ پروژه‌ای انجام نشده است. آقای فراهانی عضو شورای شهر تهران نیز اگر چه از منطقه و محله بازدید کردند و دوره‌های قبل نیز بازدیدهای میدانی زیادی از سوی اعضای شورای شهر از محله انجام شد اما هر کدام به مشکلات اعتباری اشاره کرده و اهالی را با نوبی از چالش‌ها فراموش کرده‌اند.

ترافیک شدید در محله

مهندس «علی مستاجران»، عضو شورایی محله و کارشناس دادگستری در مصاحبه با خبرنگار ما با اشاره به ضرورت توجه شهرداری به برنامه‌های راهبردی و موثر یادآور می‌شود: معضل شدت ترافیک در محله به خصوص در دو محور خیابان شهید «همایی» و شهید «آنتی عشری» و نیز خیابان ۱۶ متری اول و دوم بسیار سنگین است. دوبله و سوبله پارک کردن خود و هادر دو طرف این خیابان‌ها عدم رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی از سوی صاحبان خودرو باعث ایجاد بی‌نظمی‌های زیادی در این محور شده است که حضور نیروهای راهنمایی و رانندگی و اعمال قانون از سوی آنها بسیار ضروری است. در همین راستا نبود پارکینگ مناسب محله‌ای و طبقاتی مناسب، محله را دستخوش معضلات بیشمار دیگری کرده است. در این زمینه با شهرداری مکاتباتی مبنی بر ضرورت تملک تعدادی ملک و زمین برای احداث پارکینگ در محله پیشنهاد شده است که متأسفانه توجه جدی به این پیشنهادات نشده است.

گزارش «طهران شبر» از مشکلات و چالش‌های محله «مجیدیه جنوبی»:

جزیره‌ای متروک در شرق پایتخت

گزارش «طهران شهر» از محله پرچالش «تسلیحات» منطقه ۸:

امنیت نیاز فراموش شده!

«تسلیحات»

پراز خودرو!

محله «تسلیحات» یکی از محلات پرچالش و پر معضل در محدوده منطقه ۸ شهرداری تهران است. محله «تسلیحات» روزگاری از سه سوی خود به وسیله رودخانه و مسیل هایی احاطه شده بود و بر روی رودخانه «قنات کوثر»، مسیل «باختر و سیلان» قرار داشت. اما امروز حدود جغرافیایی این محله از شمال به خیابان شهید «مدنی»، «نظام آباد»، از جنوب به خیابان «سلیمی افضل» و از شرق و غرب به «مسیل باختر» و خیابان «وحیدیه» محدود شده است. وقتی محله «تسلیحات» هم به عنوان یکی از مناطق محروم و ضروری برای بررسی مشکلات موجود آن انتخاب شد، تصور نمی کردیم که مشکلات این محله از شرق تهران، متعدد و پنهان باشد که با گفت و گو با اهالی محل و نمایندگان در شورایی، به ابعادی از معضلات و چالش های موجود پرداختیم. از معضل جاری شدن پساب های برخی از خانه های قدیمی در نهر های آب تا اعتراض و گلایه از کمبود بسیاری از سراسره های رفاهی و خدماتی از جمله در و دل های اهالی این محله قدیمی از تهران است...

اراذل های کمین کرده

اطراف مدارس دخترانه!

مهمترین موضوع و اولویت مطرح شده از سوی جمعی از اهالی محل به نبود امنیت و ضرورت احداث یک پاسگاه مجزا برای محله ارتباط داشت؛ وجود وسایل کثیف و باقی مانده از کارتن خواب ها زیر پل مسیل باختر تصاویر نه چندان زیبایی را به نمایش گذاشته و اهالی از اتفاقات این چنینی در محله نگران بوده و حتی در روشنائی روز هم با ترس و لرز از پل عابر پیاده استفاده می کنند. «عباس اکبری»، مدیر سرای محله «تسلیحات» در این ارتباط به خبرنگار «طهران شهر» تاکید می کند: حضور دستفروشان و تجمع معتادان در بخش شمالی محله و مجاور دیوار باشگاه «استقلال»، همچنین مجاور پل هوایی در خیابان «تهران نو» نیز از جمله بخش هایی در محله است که برای محله نشینان مشکلات متعددی را ایجاد کرده و بارها درخواست ساماندهی و حل این معضل را داشته اند؛ به دلیل نبود امنیت و ایجاد مزاحمت از سوی اراذل و اوباش، مدارس دخترانه مستقر در محله، «رضوان» و «پرتو اسلام» دچار مشکلاتی هستند که ضرورت دارد برای تامین امنیت دانش آموزان در این دو مدرسه، اقدام شود.

رواج برخی

بیماریهای قارچی

در باشگاه های ورزشی

اهالی نسبت به عدم رعایت بهداشت در باشگاه های بخش خصوصی اعتراض داشته و اعلام می کنند که با وجود پرداخت شهریه های بالا، نکات بهداشتی و رسیدگی دقیق بر فعالیت و نگه داری این مجموعه های ورزشی اعمال نمی شود و بارها شاهد رشد برخی بیماری های پوستی و قارچی بوده اند. این در حالی است، شهریه ها بالا و در دست هر ده شهریه ها در محلات بالانشین است؛ مدیر سرای محله با اشاره به مشکل مهم دیگر در محله، به دو ورزشگاه موجود و فعال در محله اشاره کرده و اضافه می کند: ورزشگاه «خیر خواه» و «شاط» یا «برادران شهید هادی» به پیمانکاران بخش خصوصی اجاره داده شده اند و مردم محله به دلیل هزینه های بالا یا نداشتن ظرفیت این باشگاه ها، از این امکانات استفاده نمی کنند؛ این در حالی است، که وضعیت فعلی بهره برداری، با قانون اولیه احداث این دو ورزشگاه مغایرت داشته و پیمانکاران تنها به منافع و رسیدن سود می اندیشند.

پل عابر پیاده

یا کمین گاه معتادان

نیاز به پاسگاه مجزا

در محله «تسلیحات»؛

اینجا روزها هم

امن نیست!

کم کاری شهرداری!

کمبود سرانه فضای سبز و درختکاری در محله از دیگر مطالبات به حق اهالی در محله «تسلیحات» است که «دکتر محمدزاده»، دبیر شورایی محله به خبرنگار «طهران شهر» در این راستا می گوید: در کنار دوپوستان کوچک محله، ظرفیت و امکانات خوبی در محله برای افزایش سرانه فضای سبز وجود دارد، اما متاسفانه مسئولان منطقه برای شناسایی و رفع این خواسته مردم اقدامی انجام نمی دهند؛ بارها بعد از معرفی پتانسیل های موجود برای گسترش فضای سبز، اعلام کرده اند که تصاویر مربوط به این ظرفیت ها را در اختیار شهرداری قرار دهم. این در حالی است که این اقدام برای شناسایی مکان مناسب از وظایف ذاتی شهرداری است و باید کارشناسی دقیق در این زمینه انجام شود. ضرورت ایجاد و توسعه فضاهای فرهنگی از دیگر ضرورت های محله به حساب می آید که متاسفانه در حال حاضر، هیچ فضای تفریحی و فرهنگی در محله «تسلیحات» وجود ندارد که بخشی از اوقات فراغت اهالی را پر کند. وجود سینمای متروک «رز» در محله می تواند در قالب یک مجموعه چند منظوره، نیاز اهالی را برطرف کند. در این زمینه مکاتبات زیادی با شهرداری انجام شده است و متاسفانه اقدام موثری صورت گرفته نشده است.

خیابان گاراژ نیست!

نبود جای پارک در محله «تسلیحات» شاید با کل تهران وجه اشتراک داشته باشد، اما اشاره مستقیم اهالی به این معضل آن را متمایز می سازد... دعوا و جر و بحث بر سر پیدا کردن جای پارک و حتی وقوع تصادفات سنگین و جدی میان صاحبان خودرو و ها، اگر چه از جمله مسایل قابل ذکر است، اما مشکلات دیگری در این ارتباط باعث شده که مشکل تنها به خورد و های پارک شده خلاصه نشود... سعید کاظمی»، عضو شورایی محله مزبور، به خبرنگار «طهران شهر» یادآور می شود: توقف و راهسازی خودرو و های سبک و سنگین در محله و ایجاد ظاهر نامناسبی از گاراژ یا تعمیرگاه از جمله مشکلات فعلی محله و کوچکی های اصلی و فرعی است. برخی از اهالی، بنا به دلایل شخصی اقدام به راهسازی خودرو های شخصی خود در خیابان ها کرده و وقتی به آنها در ارتباط بازشت شدن ظاهر محله تذکر می دهیم، اعلام می کنند که عوارض سالانه شهرداری را پرداخت کرده و خودرو پلاک ملی دارد. بر این اساس، به دلیل پاسخگو نبودن هیچ مرجعی از شهرداری و نیروی نظامی، اقدام آنها تبدیل به یک معضل جدی برای محله شده است. توقف و شناور بودن خودرو های سنگین حمل مواد غذایی که در سال های اخیر، از تنوع زیادی در برند و نوع محصولات برخوردار هستند، مشکلات عدیده ای از نظر ترافیک و آلودگی های صوتی در محله ایجاد کرده و هیچ مرجعی برای رسیدگی به معضلات پیش آمده از سوی آنها برای محله وجود ندارد و عبور مرور مردم در بسیاری از ساعات روز با اختلال و جواشی زیادی همراه شده است.

شهرداری توان حمایت دارد

«حسن مستخدمی»، عضو شورایی محله «تسلیحات» نیز در ارتباط با مشکلات مهم محله و نیز ابراز نگرانی از به ندادن به حوزه ورزش در محله به خبرنگار ما تصریح می کند: با وجود بیشترین دغدغه ای که برای رسیدگی به ورزشگاه جوانان و نوجوانان وجود دارد، با شهرداری نامه نگاری شده است که سهمیه جداگانه ای برای ورزش افرادی بضاعه، کم بضاعت و یابی سرپرست که از سوی شورایاران و معتمدان محله شناسایی شده اند، منظور شود که متاسفانه در این زمینه همکاری و استقبالی نشد. متاسفانه برگزاری هر گونه مسابقات ورزشی نیز با کمترین میزان تشویق جوانان به ورزش روبه رو شده و از سرمایه گذاری در این بخش دریغ می شود، در عین حال آمار و ارقامی در مورد شدن نرخ اعتیاد و بیکاری داده میشود که تمام این معضلات حاصل عدم توجه به حوزه ورزش و نشاط در میان جوانان است.

کمبود سرانه فضای سبز

و بی اعتنایی به ظرفیت های محله

اعتراض دیرینه به ترافیک

سر سام آور «مسیل باختر»

«حسین گلشن دوست» عضو شورایی محله «تسلیحات» در ارتباط با یک مشکل ترافیکی در محله که گر ه های زیادی برای اهالی ایجاد کرده است به خبرنگار ما می گوید: مشکل ترافیکی خیابان مسیل «گلشن دوست» (مسیل باختر) سالهای زیادی است که اهالی را دچار چالش های فراوانی کرده است. وجود یک تقاطع ضربدی در این محور و سرازیر شدن مشکلات ترافیکی «زرکش» به محور فوق، از جمله مواردی است که به معاونت ترافیک نیز اطلاع داده شده و تقاضای رسیدگی آن مطرح شده است. اما رفع این معضل در قالب احداث پل غیر هم سطح را منوط به تامین اعتبار لازم دانسته و این معضل همچنان گریبان گیر مردم است.

ورزشگاه محله

در تسخیر بخش خصوصی

شورایاران را نادیده نگیرید

بر اساس این گزارش، «حسین موحدی» یکی از معتمدان محله نیز با انتقاد از نادیده گرفته شدن نقش شورایاران در امور مردم و محله از سوی مدیریت شهری به خبرنگار «طهران شهر» می گوید: با وجود اینکه شورایاران و معتمدان محلی حلقه اتصال مردم با شهرداری و مسئولان حوزه شهری هستند، اما متاسفانه شهرداری با عدم توجه به نقش شورایاران، در این حلقه اتصال، وظایف خود را به درستی انجام نمی دهند. برگزاری جلسات رایزنی شورایاران محله «تسلیحات» با شهرداری منطقه و ناحیه می تواند گر ه از مشکلات متعدد مردم باز کند در حالیکه کم اعتنایی و بی لطفی شهرداری منطقه بارها شامل حال شورایاران شده است و مسئولان شهری در منطقه زمانی را برای تعامل لحاظ نکرده و در بازدید از سرای محله، به وعده های داده شده عمل نکرده اند.

دفتر مرکزی: تهران - میدان هفت تیر - خیابان بهار شیراز - خیابان سلیمان خاطر - خیابان ملایری پور غربی - پلاک ۹۰ - طبقه ۱ - واحد ۱

تلفن: ۸۸۳۱۲۵۹۷ - ۹۱۲۲۲۵۷۸۹۷

سایت اینترنتی: www.tehranshahrweekly.com کانال تلگرام: @tehranshahrweekly

مدیر اجرایی: عبدالحسین... سالاری اسکر
مدیر هنری: گل نوش مریخی
چاپ: سلام
توزیع: صمت

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سیمین سالاری اسکر
سر دبیر: عبدین سالاری اسکر
دبیر تحریریه: سمیه جاهد عطائیان

هفته نامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی

شنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۶ سال چهارم دوره جدید، شماره: ۵۷

۸ صفحه قیمت: ۵۰۰ تومان

February 10, 2018 www.tehranshahrweekly.com

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

جهش به سوی جام جهانی

نخستین جشنواره
هشس
حسابهای ایران زمین

ویژه سپرده گذاران حساب های جاری، پس انداز، کوتاه مدت و بلند مدت

یک دستگاہ خودرو

۱۲ سفر به روسیہ و حضور در مسابقہ های تیم ملی ایران

لپ تاپ، ده ها سکہ بہار آزادی، سفر بہ مشهد مقدس و کیش با یک ہمراہ

چہت کسب اطلاعات بیشتر بہ وب سایت باشگاہ مشتریان یا شعب بانک ایران زمین مراجعہ نمایند.

<http://club.izbank.ir>

ایران زمین خانہ ماست

www.izbank.ir